

РЕШЕНИЕ

№ 1312

гр. София, 22.11.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ ГРАДСКИ СЪД, ТО VI-9, в закрито заседание на двадесет и втори ноември през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Жаклин Комитова

като разгледа докладваното от Жаклин Комитова Търговско дело № 20221100901837 по описа за 2022 година
и за да се произнесе, взе предвид следното:

ПРОИЗВОДСТВОТО Е ПО РЕДА НА ЧЛ. 25 ОТ ЗТРРЮЛНЦ ВР. ГЛАВА XXI ОТ ГПК.

Образувано е по жалба рег. № 20221007164402, подадена от „П.К.С.“ ЕООД (в ликвидация), ЕИК ****, със седалище и адрес на управление: гр. София 1504, община "Столична", бул. ****, чрез пълномощника - адв. Н. П. – САК против ОТКАЗ № 20220929140551/30.09.2022 г., постановен по Заявление обр. Б6 с вх. №20220929140551/29.09.2022 г., за вписване на промени по партидата на търговеца, а именно - заличаване на ликвидатора А.Г.Г., назначен при условията на чл. 134, ал.1 от Наредба № 1 от 14 февруари 2007 година за водене, съхраняване и достъп до търговският регистър и регистъра на юридическите лица с нестопанска цел и вписване на новоназначен ликвидатор Ж.Д.К..

Жалбоподателят излага аргументи за неправилност и незаконосъобразност на отказа. Счита, че мотивите на длъжностното лице по регистрация (ДЛР) са съобразени и почиват изцяло на производство по назначаване на ликвидатор, в случаите, в които органът на управление на търговско дружество, е в продължително бездействие, а настоящият случай не е такъв. Производството по ликвидация на дружеството е открито при условията на чл. 155, ал. 3 от ТЗ, което задължително изисква назначаване на ликвидатор на основание чл.134, ал.1 от Наредба № 1 от 14 февруари 2007 г., но с това специфичното, в същността си охранително, производство в защита на общественият интерес е приключило, а правата на ДЛР по избор и назначаване на ликвидатор на основание служебно начало са изчерпани. От там насетне действията, които ликвидаторът следва да извърши нормативно са свързани по категоричен начин, ясно поставени в зависимост и подчинени на управлението на производство при участие на върховният орган на

управление на дружеството. С поемане на инициатива от страна на едноличният собственик на капитала на дружеството в ликвидация, той изрично е заявил възстановяване на активната си позиция, което само по себе си означава изключване намеса на служебно участие в управление на процесите в дружеството. Това е така, тъй като общественият интерес (в настоящият случай на кредиторите на дружеството) е защитен дотолкова, че производството се движи и по него има отговорно лице, което да го управлява. В противен случай, изземането на функциите на едноличният собственик на капитала би било пряко и тежко нарушение на чл. 17, ал. 3 от Конституцията на Република България, според който частната собственост е неприкосновена. Директната неоснователна намеса на ДЛР във вътрешните взаимоотношения на органите на дружеството пряко погазва горната императивна норма. Според жалбоподателя, с атакуваният отказ ДЛР неправилно указва режим за действия по смяна на ликвидатора по чл. 156, ал.3 от ТЗ. Сочи, че ликвидаторът на дружеството е в мандатни правоотношение с него. В тази връзка, ползвайки се от режима на чл. 156, ал.2 от ТЗ едноличният собственик на капитала е взел решение за прекратяване на мандата на служебно назначеният ликвидатор и е избрал нов такъв. Това действие е напълно допустимо, неограничено по силата на императивните указания на действащата нормативна база и икономически обосновано. В допълнение се излагат доводи относно това, че юриспруденцията и валидните към днешният момент нормативни актове, възприемат един единствен случай, в който върховният орган на управление на дружеството губи своята правосубектност, а именно - при упражняване на режима на § 5а, ал.2 от ПЗР на ЗТРРЮЛНЦ. Настоящият случай обаче не е такъв, тъй като дружеството е пререгистрирано в преклузивния срок в Търговският регистър, воден от Агенция по вписванията. Според жалбоподателят, длъжностното лице по регистрация е допуснало грешка, като неправилно е възприело и интерпретирало вида производство и законовите механизми за провеждане на производство по ликвидация. Счита също, че ДЛР е излязло и извън кръга на обхвата на проверка, дължим съгласно разпоредбата на чл. 21 от ЗТРРРЮЛНЦ. **Излага доводи и за явно бездействие от страна на настоящия ликвидатор А.Г.Г., по отношение на които косвено, с потвърждаване на Отказ № 20220929140551/30.09.2022 г., ще се постигне това едноличният собственик на капитала да бъде принуден да търпи бездействието на ликвидатора, или в противовес на правилото за съдебна икономия, да инициира ненужно исково производство по реда на чл. 156, ал.3 от ТЗ, в което да доказва очевидни и по партидата на дружеството обстоятелства. Намира, че разглеждане смяната на ликвидатора в такова производство категорично не е нужно и не се указва от нито един от императивните текстове на ТЗ.** Сочи, че законът не е регламентирал изчерпателно случаите, в които ДЛР служебно ще назначи или заличи ликвидатор (чл.133 от Наредбата). Същевременно общото събрание на съдружниците (в настоящият случай едноличен собственик на капитала) е върховният волеобразуващ орган на дружеството, поради което и доколкото съгласно чл. 140, ал.4 от ТЗ назначаването на ликвидатор има действие от вписването, то ДЛР следва да извърши настъпилата по волята на върховния орган промяна в обстоятелствата.

С оглед изложеното се иска постановяване на решение, с което да бъде

отменен постановения от Агенция по вписванията отказ като неправилен и незаконосъобразен, както и да се укаже на същата да впише заявените промени по партидата на "П.К.С." ЕООД (в ликвидация), и по-точно - назначаване на нов ликвидатор.

АГЕНЦИЯ ПО ВПИСВАНИЯТА, ЕИК ****, гр.София, ул. ****, представлявана от изпълнителния директор Д.М., чрез С.К. - главен експерт в отдел „АМО“, с пълномощно рег. № РД-01-601/20.09.2022 г., **на основание чл.25, ал.2, изр. трето от ЗТРРЮЛНЦ** е депозирала писмен отговор **свой изх. № 11 – 00 - 1778/10.10.2022 г.** Поддържайки изцяло мотивите, изложени в процесния отказ, счита жалбата за неоснователна. Излага подробни съображения. Моли съда, да остави без уважение жалба рег. № 20221007164402, подадена от „П.К.С.“ ПООД, ЕИК **** **срещу Отказ № 20220929140551/30.09.2022 г.** на ДЛР при АВ, постановен по партидата на „П.К.С.“ ЕООД, ЕИК **** и да потвърди същия като правилен и законосъобразен. Претендира разноски.

Софийски градски съд, след като обсъди доводите на жалбоподателя и събраните по делото доказателства намира следното:

Регистърното производство е образувано по **Заявление вх. №20220929140551/29.09.2022 г.**, съдържащо искане за вписване на новоназначен ликвидатор и удължаване срока на ликвидация на "Петрол карт сервиз" ЕООД (л). Към заявлението е представено Решение от 08.09.2022 г., видно от което М.П.В., действаща в качеството си на постоянен синдик на „П.Х.“ АД – (н) - дружеството, действащо като едноличен собственик на капитала в "Петрол карт сервиз" ЕООД, е взела решения, с които на основание чл. 156, ал. 2 от ТЗ освобождава А.Г. Грозданова като ликвидатор на дружеството и назначава за ликвидатор Ж.Д.К..

Приложени към Заявлението са Адвокатско пълномощно; Декларация относно истинността на заявените за вписване обстоятелства и приемането на представените за обявяване актове; Нотариално заверено съгласие с образец от подпис на ликвидатора; Документ за внесена държавна такса.

На 30.09.2022г. е постановен ОТКАЗ № 20220929140551, като в мотивите си длъжностното лице е приело, че от извършената справка по партидата на дружеството в търговския регистър е установено, че прекратяването на дружеството и производството по ликвидация не е открито по реда на чл. 154, ал. 1, т. 2 от ТЗ - с решение на едноличния собственик на капитала, а с решение на съда, постановено по реда на чл. 155, т. 3 от ТЗ . Съдебният акт е влязъл в сила на 08.05.2019 г. Именно в негово изпълнение е извършено и съответното вписване 20190520144042, като е и издаден Акт за назначаване на ликвидатор № 20190520123625/20.05.2019 г., определен е срок за приключване на ликвидацията и е определено месечно възнаграждение на ликвидатора, като е посочено, че същото е за сметка на търговеца. В последствие актът за назначение е изменян, **като с последния акт № 20190520123625 - 13/14.06.2021 г. за ликвидатор на дружеството е назначена и вписана А.Г.Г..** Според ДЛР, в случай, че назначеният ликвидатор не желае да бъде такъв на дружество и откаже да изпълнява тези

функции длъжностното лице по регистрацията следва да издаде нов акт за назначаване на друго лице за ликвидатор. Към настоящия момент от назначения ликвидатор няма постъпило волеизявление, с което да е изразил воля за отказ от назначението и съответно да е налице основание за смяната му. Прието е още, че принципът възприет от законодателя е, че органът, който взема решение за прекратяване на дружеството е овластен и да назначи ликвидатори на дружеството, тоест в конкретния случай окръжният съд по седалището на дружеството е оправомощен да назначи ликвидаторите. Искането за промяна на ликвидатора на "П.К.С. " ЕООД (л) не е заявено по предвидения за това ред, поради което същото не може да бъде уважено. Поради това и на осн. чл. 24. ал. 1 във вр. с чл. 21, т. 5 от ЗТРРЮЛНЦ, е постановен процесният отказ за вписване на заявените промени на обстоятелства по Заявление с вх. рег. № 20220929140551 от 29.09.2022 г.

Срещу така постановения отказ на длъжностно лице от Търговския регистър към **АВп под № 20220929140551/30.09.2022 г.** е подадена **настоящата жалба, като същата е с вх. рег. № 20221007164402.**

Видно от приложените писмени доказателства, жалбата е **ПРОЦЕСУАЛНО ДОПУСТИМА**, тъй като:

- изхожда от активно легитимирана страна в процеса (заявител в производството по вписване пред Агенцията по вписване);
- насочена е против акт, който подлежи на съдебен контрол (чл. 25, ал. 4 от ЗТРРЮЛНЦ);
- подадена е в преклузивния 7- дневен срок за обжалване по чл. 25, ал. 1 от ЗТРРЮЛНЦ.

Разгледана по същество, жалбата е **НЕОСНОВАТЕЛНА** по следните съображения:

Съгласно разпоредбата на чл. 21 от ЗТРРЮЛНЦ длъжностното лице по регистрацията проверява дали е подадено заявление за исканото вписване, заличаване или обявяване при спазване на предвидените за това форма и ред, дали заявеното обстоятелство подлежи на вписване и не е вписано или представеният акт подлежи на обявяване и не е обявен в търговския регистър, дали заявлението изхожда от оправомощено лице, дали към заявлението са приложени всички документи съгласно изискванията на закон, съответно подлежащият на обявяване акт, съществуването на заявеното за вписване обстоятелство и съответствието му със закона съобразно представените документи, съответно дали подлежащият на обявяване акт отговаря по външните си белези на изискванията на закона, дали е представена декларация по чл. 13, ал. 4 ЗТРРЮЛНЦ, дали друго лице няма права върху фирмата и тя отговаря на изискванията на чл. 7, ал. 2 ТЗ /при първоначално вписване или промяна на фирмата/; дали документите, които по силата на закон се съставят с нотариално удостоверен подпис или с нотариално удостоверен подпис и съдържание, са въведени в базата данни на Информационната система по чл. 28б от Закона за нотариусите и нотариалната дейност, и дали представените документи съответстват на въведените данни за тях в Информационната система; и платена ли е дължимата държавна такса.

Както е посочено по-горе, регистърното производство е започнало по Заявление вх. №20220929140551/29.09.2022 г., съдържащо искане за вписване на новоназначен ликвидатор и удължаване срока на ликвидация на "П.К.С." ЕООД (л). Същото изхожда от „П.Х.“ АД (н) чрез синдика на дружеството, в качеството на едноличен собственик на капитала.

Ликвидационното производство е начин за разпределение на имуществото на дружество в ликвидация след неговото прекратяване като се събере и се осребри същото, като след удовлетворяване на всички кредитори, остатъкът бъде разпределен между съдружниците и акционерите. Ликвидацията приключва, когато са уредени всички задължения и остатъкът от имуществото е разпределен, със заличаване на дружеството от ТРРЮЛНЦ по искане на ликвидатора.

Статутът и правомощията на ликвидаторите са уредени в глава 17 от ТЗ. Съгласно чл. 269, ал. 1 от ТЗ ликвидаторите представляват дружеството и имат правата и задълженията на изпълнителния му орган. С избора, съответно назначаването на ликвидатор, се прекратяват правомощията на управителния орган на търговското дружество.

Правното положение на ликвидатора включва две правоотношения - външно, по силата на което ликвидаторът заема положението на изпълнителен и представителен орган на търговското дружество в ликвидация спрямо всяко трето лице и вътрешно, между ликвидатора и търговското дружество в ликвидация, което е облигационно по своя характер, в случаите, в които е извършена доброволна ликвидация в хипотезите на чл.154 ал.1, 2, 3 от ТЗ. Именно в тези хипотези е приложима нормата на чл.156 ал.2 и 3 от ТЗ, тъй като в основата на вътрешните отношения на ликвидатора със съдружниците и акционерите в търговско дружество в ликвидация стои договорът за поръчка (мандат) съгласно чл. 280 и сл. от ЗЗД. По силата на това правоотношение на ликвидатора е възложено и той е приел да изпълнява задълженията по ликвидация, като носи същата отговорност за своите действия и бездействия спрямо акционерите и съдружниците в търговското дружество в ликвидация, като управителите и другите изпълнителни органи.

Съгласно **външното правоотношение**, спрямо всички трети лица ликвидаторите имат права и носят отговорност като управителните органи в търговско дружество. В капиталови търговски дружества вписването на решението за назначаване на ликвидатор е условие за влизане в сила на това обстоятелство. До заличаване на ликвидатора като такъв от ТРРЮЛНЦ ликвидаторът е единственият законен представител на търговското дружество в ликвидация.

Тъй като целта на ликвидацията е уреждане на отношенията на дружеството с трети лица и най-вече удовлетворяване на кредиторите, като имуществото, което остава след удовлетворяване на кредиторите, се разпределя между съдружниците, съответно между акционерите, на Агенцията по вписвания са възложени правомощия да назначава служебно ликвидатори по реда на раздел Втори от Наредба №1/2007 г. за ТР. Няма изрично изброени хипотези за назначаване на ликвидатор по служебен почин, но в случай, че дружеството е прекратено по реда на чл.155 от ТЗ именно Агенцията е органът, който следва да назначи ликвидатор. Цялото

ликвидационно производство като охранително е изнесено от ТЗ и е възложено на ДЛР в ТРРЮЛНЦ.

От материалите, събрани в настоящото производство, както и от данните в ТРРЮЛНЦ се установява, че на 20.05.2019 г. по реда на чл. 14 от ЗТРРЮЛНЦ по електронното дело на "П.К.С." ЕООД е постъпил акт на съда с вх. рег. № 20190520123625 - Решение №746/17.05.2019 г. по т.д. 10/2019 г. по описа на СГС, VI-22 с-в, с което прекратява на основание чл. 155, т. 3 ТЗ, "П.К.С." ЕООД като е открито на производство по ликвидация.

Горните обстоятелства са вписани по партидата на дружеството в ТРРЮЛНЦ към АВ под № 20190520144042, като от страна на длъжностното лице по регистрацията в съответствие с чл. 134 от Наредба № 1/14.02.2007 г. за водене, съхраняване и достъп до търговския регистър и до регистъра на юридическите лица с нестопанска цел е издаден и Акт за служебно назначаване на ликвидатор.

Констатира също така, че от 2019 г., т.е. когато е открито на производството по ликвидация до момента, ДЛР многократно е определяло/заменяло ликвидатори на "П.К.С." ЕООД. Към момента липсват данни който е да от служебно определените 13 на брой ликвидатори, вкл. и последният вписан такъв, а именно - А.Г.Г., да е реализирал действия по чл. 268, чл. 269 и чл. 270 от ТЗ.

Напускането, респективно - освобождаването на ликвидатор, не е изрично уредено в ТЗ, ЗТРРЮЛНЦ и Наредбата по приложението му. Единствените относими разпоредби са тези на чл.266 от ТЗ, евентуално по аналогия чл.141 и чл.156, ал.3 ТЗ, която препраща към глава XVII от ТЗ (Ликвидация). Съгласно чл.266 ал.4 от ТЗ съдът по седалището може по важни причини да назначи или освободи ликвидатори по искане на съдружниците, респ. акционерите, които притежават повече от 1/20 от капитала. Това е начинът, по който в хипотезата на прекратено по реда на чл.155 от ТЗ дружество, би могло да се поиска смяна на ликвидатора, при наличие и доказване на важни причини, **а не чрез решение на бившия едноличен собственик на капитала, чиито правомощия са прекратени още с Решението от 17.04.2019 г. на СГС, VI-22 с-в, по т.д. №10/2019 г.** Поради това изцяло неприложима към настоящата хипотеза е нормата на чл. 156 ал.3 от ГПК, на която се позовава жалбоподателят. Несъстоятелно е и позоваването му на нормата на чл.17 ал.3 от Конституцията на РБългария. Видно от Решение №746/17.04.2022 г. едноличният собственик на капитала – „П.Х.“ АД (сега в несъстоятелност), е бездействал в продължение на 5 години и не е определил нов управител – „П.К.С.“ ЕООД е прекратено в хипотезата на чл. 155 т.3 от ТЗ, което е наложило и предприемане на служебни действия от АВп по ликвидацията му съгласно Наредба №1/2007 г.

Не следва да се отменя постановеният отказ и във връзка с обстоятелството, че се иска удължаване на ликвидационното производство. Законът не ограничава със срок мандата на ликвидатора в търговско дружество в ликвидация. Мандатът на ликвидатора не е за срок, а за извършване на определени действия. Доколкото не съществува изрична забрана, съдружниците или акционерите биха могли по собствена инициатива с изрично волеизявление да ограничат със срок правомощията на ликвидатора. Но подобно условие за срочност на мандата на ликвидатора може да бъде част само от вътрешните отношения на ликвидатора с

дружеството. Дори и при определяне на срок за назначаване на ликвидатор от страна на собствениците на дружеството, изтичането на този срок не би довело до прекратяване на представителната власт на ликвидатора по отношение на трети лица.

В този смисъл е и разпоредбата на чл. 266 ал.2 изр. второ от ТЗ, в случаите, в които ДЛР при АВп определя ликвидатор.

Водим от горното, **СЪДЪТ**

РЕШИ:

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ ЖАЛБА рег. № 20221007164402, подадена от „П.К.С.“ ЕООД (в ликвидация), ЕИК: ****, със седалище и адрес на управление: гр. София 1504, община „Столична“, бул. ****, чрез пълномощника му - адв. Н. П. – САК, **против ОТКАЗ № 20220929140551/30.09.2022 г.**, постановен по **Заявление обр. Бб с вх. №20220929140551/29.09.2022 г.**, за вписване на промени по партидата на дружеството.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване пред Софийски апелативен съд в 7-дневен срок от връчването на препис на жалбоподателя и АВп (на последната с оглед изменението на чл.25 ал.4 от ЗТРРЮЛНЦ с ДВ бр.106/11.12.2020 г.).

Съдия при Софийски градски съд: _____